

<http://physicsweb.org/article/news/10/8/3>

2006/08/03

برآمده‌گی ی ماه به مدار اولیه آش مربوط است

دانش‌سیاره‌پیشه‌ها را حل ی برای این سوال پیش نهاده اند که چرا طرف دور ماه، درستوا برآمده است. این مسئله بیش از دو قرن سابقه دارد. ایان گریک-بیتل [1] و هم‌کارانش از مئسسه‌ی فناوری ماساچوست (ام‌آی‌تی) [2] می‌گویند این برآمده‌گی به خاطر آن است که ماه درابتدا ی پیدایش، نسبت به وضع فعلی خیلی ی به زمین نزدیک‌تر بوده و خروج از مرکز مدارش هم خیلی ی بیش‌تر بوده. برآمده‌گی ی حاصل از این وضعیت (در ماه هنوز مذاب)، طی انجام ماه حفظ شده است [3].

تصویف مدار ماه دشوار است. ماه دور زمین می‌گردد و با آن یک سیستم دوسیاره‌ای می‌سازد که دور خورشید می‌گردد. این یک مثال کلاسیک مسئله‌ها ی سه‌بعدی ی سه‌جسمی ی گرانشی است. برآمده‌گی ی خاص ماه، مسئله را باز هم پیچیده‌تر می‌کند. اولین بار ریاضی‌پیشه‌ی فرانسوی پیر-سیمون لپلساں [4] بود که به این برآمده‌گی توجه کرد (1799).

گریک-بیتل و هم‌کارانش تصویر می‌کنند این برآمده‌گی ی عجیب را با این فرض می‌شود توضیح داد که ماه در مداری بسیار متفاوت با مدار فعلی یعنی حرکت می‌کرده است. گروه ام‌آی‌تی، بر اساس محاسبات ساده‌ی مکانیک کلاسیک می‌گوید ماه وقتی فقط 100 تا 200 میلیون سال داشته فاصله آش با زمین کمتر از 30 برابر شعاع زمین بوده. حالا فاصله‌ی ماه با زمین 60 برابر شعاع زمین است.

آن‌ها می‌گویند آن موقع ماه نه تنها به زمین نزدیک‌تر بوده، بلکه مدارش هم خیلی کشیده‌تر بوده. آن‌ها حساب کرده اند خروج از مرکز مدار ماه دور زمین 0.61 بوده است. خروج از مرکز مدار فعلی ی ماه دور زمین 0.05 است. خروج از مرکز یک

بیضی معیاری از تفاوت آن با دایره است. خروج از مرکز دایره صفر است. به علاوه آن‌ها معتقدند ماه خیلی سریع‌تر از حالا دور خود ش می‌چرخیده و رفتار ش تا حدی شبیه رفتار فعلی ی تیر بوده است: تیر هر دوبار که دور خورشید می‌گردد سه بار دور خود ش می‌چرخد (به اصطلاح تشدید ۲ : ۳). فعلاً ماه هر بار که دور زمین می‌گردد یک بار هم دور خود ش می‌چرخد، و به همین خاطراست که طرف دور آن را نمی‌بینیم. این گروه ضمناً نشان داد این برآمده‌گی را می‌شود با یک تشدید ۱ : ۱ در مداری با خروج از مرکز ۰.۴۹ و نیم محور بزرگی برابر ۲۲.۹ شعاع زمین توضیح داد.

به گفته ی گروه گریک-بیتل، نزدیک بودن ماه به زمین، هم‌راه با مدار بیضوی ی آن، وضعیت ایده‌آلی بود برا ی این که این برآمده‌گی در شکل فعلی منجمد شود. این برآمده‌گی زمانی که ماه سرد می‌شد تازه داشت شکل می‌گرفت. این توضیح با پذیرفته شده‌ترین نظریه برا ی منشاء ماه هم سازگار است. بر اساس این نظریه، ماه در اثر برخورد جسمی به اندازه ی بهرام با زمین درست شده است؛ ابتدا در فاصله ی حدوداً ۴ شعاع زمین از زمین تشکیل شده، و سپس با سرعت حدوداً ۳.۸ سانتی‌متر بر سال از زمین دور شده است.

- [1] Ian Garrick-Bethell
- [2] Massachusetts Institute of Technology (MIT)
- [3] Science **313** 652
- [4] Pierre-Simon Laplace